

Як спілкуватися з дитиною-агресором

Поспілкуйтеся з агресором індивідуально. Попросіть розказати, що сталося. Відтак поставте йому такі запитання:

Про що ти подумав/подумала, коли це трапилося?

Які думки прийшли тобі потім, уже після цього випадку?

Як ти думаєш, на кого вплинули твої дії?

Як саме, на твою думку, впливали твої дії на цю людину/цих людей?

Тон бесіди має бути доброзичливим. Уважно вислухайте дитину-агресора, не тисніть, коли вона не хоче відповідати. Побудуйте бесіду так, аби дитина сама побачила причинно-наслідковий зв'язок, підштовхніть її до висновків про неприйнятність такої поведінки. Завершіть розмову такими запитаннями:

Як ти думаєш, що найголовніше в тому, що ми обговорювали?

Що ти хочеш бачити результатом нашої розмови?

Коли «укладатимете» з дитиною-агресором підсумкову домовленість, обговоріть питання про відшкодування збитків чи моральної шкоди жертві, способи відновлення благополуччя, імовірну помсту, правила безпеки тощо. Чітко й наполегливо попросіть дитину припинити таку поведінку, але не погрожуйте обмеженнями і покараннями.

Повідомте дитині-агресору, що спостерігатиме надалі за її поведінкою. Узгодьте з нею час наступної зустрічі та/або запропонуйте звернутися за потреби до практичного психолога.